

Mitch brzy zjistí, že ignoroval své intuitivní vedení, které často přichází v podobě postrčení.

Ptám se, jestli jsem se řídil svým vedením. Říká, že ne. Měl jsem na výběr. Někdo do mě šťouchl, ale já ho neposlechl.

Bylo období, kdy byla moje žena nemocná. Místo abych se o ni staral, vrátil jsem se do práce. Prosila mě, abych zůstal, abych byl s ní, ale já jsem řekl, že nemůžu. Jindy chtěla jet na dovolenou, ale já jsem řekl, že jsem příliš zaneprázdněný. Někteří kolegové v práci mi navrhovali, abych šel domů, a říkali mi, že mě mohou zastoupit, ale já jsem nechtěl. Měl jsem perfekcionistickou povahu, kterou bylo těžké překonat. Podporovalo to mou potřebu kontroly.

V každém ze svých minulých životů se Mitch snažil výrazně ovlivnit životy druhých, zatímco potřeby svých blízkých ignoroval. V prvním životě jako misionář ignoroval nebezpečí a egoisticky pokračoval.

Ve druhém případě zanedbával svou ženu a místo toho se opájel mocí, úspěchem a obdivem svých klientů.

V předchozích kapitolách jsme se dozvěděli, že pocit bezcennosti vede ke špatnému chování. Zde je základním důvodem pocitu bezcennosti potřeba uznání. Mitch je na cestě zpět ke spojení, ale potřeby jeho ega byly na prvním místě.

Když Mitch porovnává své minulé životy se současným životem, uvědomuje si, že se začíná měnit. Dříve dával na první místo práci, ale to teď nemůže, pokud chce vidět svého malého syna.

Možná mám obtížnou bývalou manželku, která mi pomáhá udržet se na správné cestě. Někdy se na ni rozčílím, protože chce mít všechno pod kontrolou a krátí mi čas, který mám se synem. Nemohu s ní vyjednávat, takže pokud se chci se synem vídat, musím mu dát přednost a to také dělám.

Mitch sklízí, co zasel: bývalou ženu, která je stejně svéhlavá jako on.

V minulém životě své ženě nikdy neustupoval a vždy si dělal, co chtěl.

Ale přizpůsobuje se; už se nepotřebuje zaměřovat na cizí lidi, aby si připadal důležitý a hrál se v jejich obdivu. Jeho novým posláním je péče o blízké.

Jsme-li štedří, jak poznáme, zda jsme sobečtí, nebo nesobečtí?

Klíč spočívá v našich očekáváních. Čistá štedrost nechce nic zpět, dokonce ani vděčnost, ani uznání. Nepotřebujeme, aby se nám někdo odvděčil, a výsledek našeho altruismu nás příliš nezajímá.

Ztracené duše si mohou vybrat návrat domů

Ztracené duše ve skutečnosti lidem nerozumějí. Nechtějí riskovat, že jim někdo ublíží, a proto jsou raději samy. Jak jsme viděli, tato touha po izolaci přetrvává i po smrti. Tyto duše zůstávají ztracené, dokud se nerozhodnou napravit tím, že se očistí. Většina duší se nakonec rozhodne pro nápravu. Další případ ukazuje, jak se hluboce odloučená duše vrací do svého domova duší.

Během několika regresí Ryan prožil několik životů v roli pachatele a dozvěděl se, že jeho duše po stovky let uvízla v nižších frekvencích.

V těchto inkarnacích byla Ryanova duše jako upír. Využíval energii lidí, kterými manipuloval, aby se mohl nadále inkarnovat do životů pachatelů.

V těchto životech strašlivě umíral. Byl tak otupělý, že nic necítil, ale jeho smrt vždy přišla s nějakým zvratem. Rád manipuloval s lidskými

emocemi. Například celý život všechny přesvědčoval, že je zlý.

A na konci, když ho mučili a popravovali, dokazoval, že byl celou dobu nevinný. Pak, když umíral, sledoval jejich zděšení. Pochybnosti o sobě samém, které v lidech vyvolával, mu dodávaly energii.

Ryan byl hluboce ztracený a odříznutý. Jeho vyšší duše a skupina duší mu chtěly pomoci vrátit se zpět. Byl to obří úkol. Někteří příbuzní duší se inkarnovali a sabotovali jeho strategii přežití z energie ostatních. Odmítli se nechat oklamat jeho činem. Nyní Ryanova duše nedostala energetický zásah. Začal se poohlížet po jiných příležitostech. Zasáhli jeho průvodci a on souhlasil s inkarnací do pečlivě naplánovaného života. Narodí se do puritánské komunity. Později se do jeho dcery vtělí vysoce vyvinutá spřízněná duše. Navzdory sobě samému se jí Ryan naučí milovat. Ona je pak obviněna z toho, že je čarodějnice. Je jí teprve sedm let, ale Ryan nemůže udělat nic pro to, aby ji zachránil. Navzdory své nevinnosti je upálena na hranici. Když umírá, věnuje Ryanovi pohled plný čisté lásky. Ten plný emocí a bolesti vykřikne. Jeho skořápka byla proražena. Ryan vysvětluje, co se pak stalo.

Přišel, aby se staral o tuto mladou dívku, a po její smrti se chtěl zabít, ale neudělal to. Musel ještě chvíli žít v bolesti.

Jeho smrt nebyla násilná, ale návrat ano. Trvalo dlouho, než se integrovaly poznatky z toho, že duše byla tak dlouho ztracená.

Návrat Ryanovy duše do jeho domova duší způsobil narušení. Během staletí odloučení od svého vyššího Já prožíval intenzivní zážitky.

Integrace všech poznatků a energetických změn na ne fyzické úrovni vyžadovala čas. Závěrečné aspekty integrace proběhly během jeho současného

života. Během několika let absolvoval mnoho poradenských sezení a regresí, které mu v tomto procesu pomohly. Naučili jsme se, že integrace musí probíhat jak na fyzické, tak na ne fyzické úrovni.

Během posledního sezení se Ryan dozvídá, že se jeho ztracené části znovu integrovaly a že se může věnovat svým zájmům. Je velmi kreativní a úspěšný: vědec, který přináší na trh užitečné vynálezy a pozitivně mění životy lidí.

Když se ztracené duše, jako je Ryanova, po fyzické smrti nevrátí domů, aby integrovaly své poznatky, mohou být stále destruktivnější.

Pokud se příliš odcizí, zažijí mnoho utrpení a pak se zhroutí, než najdou cestu domů. Ryan získal ze svých zkušeností mnoho poznatků, ale jeho život nebyl příjemný.